

Als musici elkaar ontmoeten

Het concert Tour d'Azul met 'A bag of Music' dat vorige week in de Fortkerk ten gehore werd gebracht is uitgangspunt om iets meer te vertellen over de musici die soms onverwachts met elkaar in aanraking komen. Zodra deze mensen elkaar ontmoeten is er een klik.

DOOR AGNES VAN BERGEN

Vol verwachting schuiven muzikliefhebbers aan in de banken. De kerklucht is levendig. Er heerst een speciale sfeer. Dat ervaren saxofonist Henk van Twillert en pianist Tjako van Schie als zij het podium betreden. Van Twillert spreekt zich daar ook over uit. Hij vindt het een eer, om op deze toezieners heilige plaats te mogen

concerteren, vandaar het iets gedimde licht. „Overigens werden hier ooit, in een lang verleden scheepszeilen ten droge gehangen, omdat er weinig andere ruimten waren waarin dat mogelijk was“, wist hij te vertellen. Zo werd deze heilige plaats reeds in vroeger tijden al praktisch benut. De Portugese zangeres Inês Soares heeft in haar repertoire liederen van vier eeuwen terug, ge-

zongen in café's van de havenstad Porto, in het noordwesten van Portugal. De link met de zeilen is er, waardoor het concert op deze plek geoorloofd blijft. Marlon 'Lonte' Conradus is de percussionist van dit ensemble. De avond zal uitwijken hoe bijzonder zijn verfijnde geluid in deze setting ten gehore wordt gebracht.

Er wordt geopend met 'The Harvest of Sorrow' van Sergei Rachmaninoff (1873-1943), een Russische componist en pianist. Vol overgave zet van Schie in, gedragen muziek uit de vleugel, overgenomen door de bariton-saxofoon van Van Twillert. Van uit het niets valt Marlon Conradus bij en voegt er een verfijnde, ijle klank aan toe, die allen naar grote hoogten brengt. De match is er. Imposant het zuivere, ingehouden geluid van de saxofoon in combinatie met piano en percussie, schitterend mooi vertolkt door zowel saxofonist als pianist en percussionist, in de stijl van de Russische laatromantiek.

Het 'Ave Maria' van Astor Piazzolla (1921-1992) wordt gezongen door de zuiver en beschaafd klinkende sopraan Soares. In al haar eenvoud, gekleed in een chique, doch simpele japon straalt zij liefde uit voor wat zij ten gehore brengt. Ook tijdens het lied valt de 'ting' van de percussionist verrassend bescheiden in. Aan-

vankelijk afwachtend, worden de toehoorders gegrepen door de verfijnde sfeer die wordt overgedragen door deze talentvolle musici. Er wordt ademloos geluisterd. En zo zal de hele avond worden doorgedragen.

Speels en in hoog tempo wordt 'Un Sueño en re menor' ten gehore gebracht, gecomponeerd door Jan Gerard Palm (1831-1906), de vader van de Cu-

raoase klassieke muziek. De 'Grande Valse Dudi', een Antiliaanse compositie van Livio Hermans (1933) wordt afwisselend gespeeld op de sopraansaxofoon met tussenspel op de piano, vlot en meeslepend. Knap, hoe Van Twillert, zonder bladmuziek, vanuit zijn diepste gevoelens de toehoorders bereikt.

Aan de 'Libertango' van Astor Piazzolla (1921-1992) wordt een

bijzondere verrassing toegevoegd: de tango wordt fel doch stijlvol gedanst, vergezeld van ritmisch handgeklap en vurig voetwerk, zoals het een tango betaamt. Vol verbazing wordt er toegekeken naar de opzwepende dans. Knap uitgevoerd op toch een bijzonder podium in dit geval. Het danspaar Rafa Oliana en Janieke Maria oogst dan ook een daverend applaus. Een bijzondere

re uitleg volgt. Van Twillert: „Zomaar uit het niets komt er in het hotel een heer op mij af en vraagt mij, naar aanleiding van de folder over dit concert waarop deze tango als een van de muziekstukken wordt gepresenteerd, of hij er met z'n partner bij mag dansen. De vraag overviel mij, maar ik zei toch dat meneer de volgende dag kon komen, bij de generale repetitie. Dan zouden we wel

zien. En zo gebeurde. Zonder feitelijke training vooraf, hebben wij u vanavond een geweldige toegevoegde waarde aan deze bijzondere tango mogen schenken. Met dank aan hen beiden.“ Hier weer de klik tussen kunstenaars en musici: zij voelen elkaar feilloos aan.

Het lied 'Caro mio Bem' van Giuseppe Giordani (1744-1798) wordt zeer mooi en met warme stem door Soares gezongen met begeleiding van het sympathieke pianospel van Van Schie. Ook hier is tussen hen de eenheid in de muziek tastbaar aanwezig. Evenzo de lyrics van 'Duas Mãos' van Jesus Zing (1952) met muziek van Van Schie en van Twillert en het 'Nem as Paredes' van Arthur Ribeiro en Max Ferrer Trinidad. Hefvig, vol emoties gezongen met een prachtige tweede stem door de bassaxofoon gecreëerd. Jammer, dat de betekenis van de Portugese teksten aan de meeste toehoorder ontsnapt.

Dat ligt geheel anders bij het lied 'Abo So', van Padu del Caribe (1920). Geestig gebracht door de zangeres, waarbij allen uit volle borst meezingen, in navolging van en meeslepend door de in hart en nieren Curaçaose naar Lonte Conradus.

Volgen nog voor de pauze 'Goldberg Variations' van Jo-

hann Sebastian Bach (1685-1750), geheel uit het hoofd en uit het hart gepresenteerd, 'Fado Azul' een compositie van Tjako van Schie (1961), in een prachtig samenspel van piano en bassaxofoon met op de achtergrond bescheiden percussie, en 'Favane para Guiomar' van Livio Hermans.

Na de pauze volgen onder andere jazzstukken van Gershwin (1898-1937) en Sydney Bechet, 'een Ode aan Wim Stenius Muller' (1930) en 'Despedida' van de componist en pianist zelf: zo herkenbaar en hartverwarmend voor allen. Ook nu weer manifesteert Soares zich als een hooggeschoold natuurtaent met zeer verfijnde, soms ook zeer felle interpretaties in onder andere liederen als 'El Diablo Suelto' (Heraclio Fernandez 1851-1886), Summertine van Gershwin, de lyric 'N'ao sou dono de nada' (muziek van Van Schie) en het hele speciale 'Ave Maria' van Astor Piazzolla (1921-1992). Noemenswaardig is 'Petit Fleur', gearrangeerd door Hein van Maarschalkerwaard, vlot en populair vertolkt. Een juichend en meeslepend sluitstuk wordt 'What a wonderful world' geschreven door Bob Thiele en George David Weiss, maar in de zestig jaren van de vorige eeuw voor het eerst op de zo eigen ma-

Tijdens een afterparty spelen drie pianisten, waarvan twee van eigen bodem 'six mains': Wim Stenius Muller, Livio Hermans en Tjako van Schie. Dat is uniek. Bij het zien van een klavier kunnen zij het spelen niet laten.

FOTO MICHEL DRENTHE

Het danspaar Rafa Oliana en Janieke Maria in 'Libertango'. Saxofonist Henk van Twillert.

FOTO MICHEL DRENTHE

De vier cursisten in concert. Vlnr. Jaime Maria, Stanley Bodok, Jeannette van der Dijs en Frits Faber.

FOTO'S AGNES VAN BERGEN

Pianist Tjako van Schie, een virtuoos.

Conradus vol overgave.

Percussionist Marlon 'Lonte' Conradus.

Sopraan Inês Soares: zo fijntjes, zo mooi.

FOTO MICHEL DRENTHE